

Xin chào cô và các bạn, sau đây em xin tiếp nối bài thuyết trình về phần Phong cách Hồ Chí Minh.

Phong cách Hồ Chí Minh là một khái niệm đề cập đến những đặc trưng giá trị, mang đậm dấu ấn Hồ Chí Minh, gắn liền với nhân cách cao đẹp, trí tuệ lỗi lạc, đạo đức trong sáng của Hồ Chí Minh, với tư cách là một vĩ nhân, một nhà văn hóa kiệt xuất của nhân loại. Đó là một phong cách vừa dân tộc vừa hiện đại, vừa khoa học vừa cách mạng, vừa cao cả vừa thiết thực.

Phong cách Hồ Chí Minh được thể hiện trong mọi lĩnh vực sống và hoạt động của Người, tạo thành một chỉnh thể nhất quán, có giá trị khoa học, đạo đức và thẩm mỹ, bao gồm một số nội dung chính là: phong cách tư duy, phong cách làm việc, phong cách lãnh đạo, phong cách diễn đạt, phong cách ứng xử và phong cách sinh hoạt.

Về phong cách tư duy, phong cách tu duy của Người mang **tính khoa học, cách mạng và hiện đại**, đồng thời gắn liền với **tính độc lập, tự chủ, sáng tạo** nhưng không hề khô khan, cứng nhắc mà trái lại **vô cùng hài hòa, uyển chuyển, có lý có tình**.

Đi sâu tìm hiểu, tính tư duy khoa học, cách mạng và hiện đại của Chủ tịch Hồ Chí Minh được hình thành trong quá trình hoạt động cách mạng, xuất phát từ lòng yêu nước và ý chí tìm ra con đường đúng đắn giải phóng dân tộc. Dù tiếp xúc với nhiều nền văn hóa, Người không tiếp thu một cách thụ động, không dừng lại ở việc nhìn nhận sự vật, hiện tượng bề ngoài, Nguyễn Ái Quốc có thói quen đi sâu phân tích bản chất, so sánh, chất lọc lựa chọn, tổng hợp, rút ra những phán đoán, đi tới những kết luận mới, đề ra những luận điểm mới, kế thừa, vừa phát triển sáng tạo để tiếp tục vượt lên phía trước.

Tính tư duy độc lập, tự chủ, sáng tạo. Đó là phong cách tư duy không giáo điều, rập khuôn, không vay mượn nguyên xi của người khác, mà vận dụng sáng tạo tùy vào điều kiện hoàn cảnh sao cho phù hợp với thực tiễn, hết sức tránh lối cũ, đường mòn, tự mình tìm tòi, suy nghĩ.

Tính tư duy hài hòa, uyển chuyển, có lý có tình. Thể hiện rõ nhất của phong cách tư duy này ở Hồ Chí Minh là luôn biết xuất phát từ cái chung, cái nhân loại, từ những chân lý phổ biến để nhận thức và lý giải những vấn đề của thực tiễn khiến cho mọi vấn đề trở nên gần gũi, dễ hiểu hơn.

Về phong cách làm việc, Hồ Chí Minh quan niệm: “Học phải đi đôi với làm, suy nghĩ phải gắn liền với hành động”. Chính vì vậy phong cách làm việc của Người cũng rất khoa học. Hồ Chí Minh yêu cầu làm việc gì cũng phải điều tra, nghiên cứu, thu thập thông tin, số liệu, để nắm chắc thực chất tình hình, “Đảng có hiểu rõ tình hình, thì đặt chính sách mới đúng, mới sát với thực tế và đi vào đời sống”.

Đồng thời, Người cũng luôn làm việc có kế hoạch, từ việc lớn đến nhỏ, từ dài hạn, trung hạn đến ngắn hạn đều cần kế hoạch chi tiết, cụ thể nhưng cũng không nên tham lam, phải thiết thực, vừa sức, từ thấp đến cao. Người cực lực phê phán thói khoa trương, àm kế hoạch đẹp mắt, to tát, kể hàng triệu, nhưng không thực hiện được.

Thứ ba là làm việc đúng giờ. Hồ Chí Minh quý thời gian của mình bao nhiêu thì cũng quý thời gian của người khác bấy nhiêu. Người thường không để ai phải đợi mình, chủ động đến trước nếu có thể. Năm 1953, tại Việt Bắc, Người vượt qua mưa gió để đến thăm lớp chỉnh huấn của anh chị em trí thức theo lịch hẹn.

Cuối cùng, tính đổi mới, sáng tạo, không chấp nhận lối cũ, đường mòn. Đó là một phong cách không cố chấp, bảo thủ, luôn đổi mới. Theo Bác, muốn tiến bộ thì phải có tinh thần mạnh dạn, dám nghĩ, dám làm”. Cuộc đời Người là một tấm gương tuyệt vời về đổi mới, có sức động viên, khích lệ, gợi mở sự đổi mới, sáng tạo cho mỗi chúng ta.